

Sygn. akt VI Gz 181/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SO Anna Walus-Rzasa (spr.)**

SO Barbara Frankowska

Protokolant: asyst. sędz. Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **(...) S.A. w R.**

przeciwko **(...) SPÓŁKA (...) w A.**

o zapłatę

w przedmiocie wynagrodzenia tłumacza przysięgłego A. Z.

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego

w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. akt V GC 1021/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt VI Gz 181/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r., przyznał tłumaczowi przysięgłemu – A. Z. wynagrodzenie w kwocie 4.280,98 zł za sporządzenie tłumaczenia dokumentów podlegających doręczeniu pozwanemu zgodnie z przedłożonym rachunkiem.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód, który zaskarżył to orzeczenie w części, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie tłumaczowi wynagrodzenia w kwocie 849,12 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zakwestionował wskazaną ilość kart za tłumaczenie -121, gdy tymczasem wynagrodzenie należało się jedynie za przetłumaczenie - 24 kart zgodnie ze zleceniem Sądu i przyjmując stawkę 35,38 zł, wynagrodzenie winno wynosić 849,12 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie o ile zmierza do uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Stosownie do art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę. Na mocy § 2 ust. 1 pkt 2b Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego (Dz.U. z 2005 r., nr 15, poz. 131, z późn. zm.) stawki wynagrodzenia tłumacza przysięgłego za sporządzenie poświadczonego tłumaczenia z języka polskiego na język niderlandzki wynosi 35,38 zł za stronę.

Podkreślić należy, iż podstawę ustalenia wynagrodzenia tłumacza przysięgłego stanowi przedstawiony przez niego rachunek za sporządzone tłumaczenie. Rachunek taki nie jest jednak wiążący dla sądu i podlega weryfikacji. Jednocześnie należy podkreślić, iż zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. motywy podjętego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione w taki sposób, który umożliwi przeprowadzenie kontroli instancyjnej po jego zaskarżeniu. Tym samym ich brak uniemożliwia w istocie kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym.

Analizując treść zaskarżonego postanowienia uznać należy, że Sąd Rejonowy nie uczynił zadość ww. czynnościom. Sąd pierwszej instancji nie rozwiął wątpliwości dotyczących rozbieżności pomiędzy ilością stron wskazaną przez tłumacza -121, w sytuacji gdy zostało mu zleconych do tłumaczenia kart - 22. W lakonicznym uzasadnieniu Sąd Rejonowy ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że tłumaczenie wykonane zostało zgodnie ze zleceniem, zaś przedłożony rachunek tak, co do sposobu obliczania ilości stron, jak i ceny za stronę tłumaczenia jest zgodny z obowiązującymi przepisami. Należy jednak zauważyć, że przedmiotowy rachunek nie wskazuje, czy dla tłumaczenia przyjęto stronę jako 25 wierszy (za wiersz 45 znaków) czy też w razie innego układu maszynopisu przyjęto za stronę 1.125 znaków. Pomimo tego Sąd bez stosownego wyjaśnienia, zaakceptował w całości wskazaną przez tłumacza ilość stron.

W następstwie wyżej wymienionych braków w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie jest możliwe odczytanie motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, co do prawidłowości obliczenia ilości stron wykonanego tłumaczenia, co oznacza, iż tym samym nie jest możliwa kontrola merytoryczna zaskarżonego postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Niemożliwość zaś przeprowadzenia kontroli instancyjnej skutkować musi stwierdzeniem, iż sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy, w związku z czym zaskarżone postanowienie podlegało uchyleciu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., pozostawiając na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.